

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

▶ 20 Abril, 2015

Agenda

«
‘Jo veig el que tu no veus’
Exposició
al CaixaForum
fins al 24 de maig

«
Osvaldo Lamborghini
Al Macba, fins a l'1 de juny, sobre el teatre proletari de càmera

BARCELONA EXPOSICIÓ

‘Beauty’. Fins al 30 d'abril, a Pedralbes Centre, tindrà lloc la mostra de Carme Soler Vendrell, una de les il·lustradores catalanes més universals. L'objectiu principal de Vendrell en aquesta exposició és “posar rostre i donar veu als nens que pateixen, sense saber el perquè, situacions de conflicte”.

BARCELONA EXPOSICIÓ

‘Flash i Klik’. Tindrà lloc al CosmoCaixa. Els més menuts faran grans descobriments i observaran tota mena de fenòmens. L'objectiu fonamental és despertar la curiositat per la ciència a través dels jocs. Una gran sala amb mòduls interactius pensats per estimular la curiositat per la ciència en els nens i nenes de 7 a 9 anys i obrir-los les portes del coneixement científic. Cada mòdul els presenta una visió científica diferent.

BARCELONA 20.00 CONCERT

‘WTF Jamm Session’. És ja un clàssic de les nits del dilluns, i de les de Barcelona en general: una jam diferent en què s'entretenen les cadires i coincideixen a sobre l'escenari figures del jazz de tots els temps i tots els racons del món amb *groovers* i *hip-hopers* de tota mena i condició; una sessió comandada per l'activista i percussionista vocal Aurelio Santos en la qual s'han gestat alguns dels projectes més innovadors del jazz barceloní; i en què conviuen en harmonia tots els batecs de les músiques afroamericanes, del jazz al *hip-hop*, passant pel *reggae*, el *soul*, el *funk* o el *latin*; dels estàndards més clàssics a les descàrregues d'adrenalina més indescriptibles. Una festa que acaba de complir 13 anys de vida i per la qual han desfilat glòries de la categoria d'Avishai Cohen, Bill McHenry, Llibert Fortuny, Horacio Fumero, Albert Bover, Gorka Benítez... I milers i milers de seguidors. Al Jamboree.

Talla de sant Joan evangelista, valuosa peça romànica exposada al Museu Nacional d'Art de Catalunya ■ ARXIU

‘Jo, Joan’: una talla romànica

BARCELONA EXPOSICIÓ

La talla de sant Joan del Vinseum Museu de les Cultures del Vi de Catalunya, de Vilafranca del Penedès, ocupa un lloc preferent en l'escultura romànica en fusta a Catalunya, malgrat que el seu origen exacte sigui encara un misteri. Devia formar part d'un grup més ampli. Pertany al grup de talles dels Pirineus occidentals catalans incloses en l'anomenat Taller d'Erill, del segle XII.

Per aquest motiu, el sant Joan s'exposa a la sala del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) on s'exposen les pintures de Sorpe i els grups del Davallament de la Creu de la vall de Boí, en diàleg i confrontació amb altres imatges procedents d'Erill la Vall, Taüll i Durro. La talla en fusta representa una figura masculina imberbe, pràcticament de cara, amb una àliga davant les cames que l'identifica com l'evangelista Joan. En destaca el gest de la mà dreta, que

assenyala amb el dit índex el llibre que sosté amb el braç esquerre, símbol de la seva condició de transmissor de l'Evangeli. Amb la mà esquerra fa un subtil gest de recollir el mantell que vesteix. Ha perdut part de l'esquerra del cos i gran part de la policromia que la cobria. L'elegància dels plecs, del lleu moviment del cos i dels volums potents del cap i de l'àliga en descobreixen la qualitat. Es pot veure fins al 28 de febrer del 2016.

REDACCIÓ

L'exmissioner Chema Caballero ■ ARXIU

‘Trobades amb compromís’ al CaixaForum

BARCELONA 19.00 CONFERÈNCIA

Chema Caballero explica a CaixaForum les seves experiències amb els nens i nenes soldat de Sierra Leone.

Taller en família per aproximar-se a Sebald ■ ARXIU

De ‘Les variacions de Sebald’ als tallers familiars

BARCELONA 11.30 TALLER

Es crearà un llibre d'artista, un mapa dels trajectes vitals, un arxiu del futur, es mesclarà allò real amb allò imaginari. Al CCCB.

BARCELONA 20.30 CONCERT

Godflesh. Els britànics Godflesh tornen a Barcelona amb nou disc a sota el braç, el seu esperat llarga durada *A World Lit only by Fire*. Disc editat a Avalanche Recordings després de *June's Decline And Fall*, EP que va rebre molt bones crítiques gràcies a la síntesi del so dels dos primers àlbums del grup, que tants seguidors els ha suposat. Si l'EP ha satisfet les expectatives dels fans, el nou disc les supera gràcies a una potent exploració sònica que transcendeix els límits del que Godflesh ens té acostumats. A la Sala Apolo.

BARCELONA 21.00 CONCERT

‘Carmen, Carmen, Carmen’. Concert d'homenatge a Carmen Amaya. Tindrà lloc al Palau de la Música Catalana. Els cantants seran: La Tana, Morenito de Illora, Cocoli Manuel Ta; la guitarra: David Cerreduela i Israel Cerreduela, i el ball: Karime Amaya, Belén López, Sara Barrero i Amador Rojas.

BARCELONA 21.00 CONCERT

Matthew Herbert. Artista amb majúscules, un home capaç d'explorar els límits del llenguatge musical amb resultats sorprenents, gravant discos a partir de sons extrems de menjars, d'estris de cuina o bé de diverses parts del cos. Herbert també ha recompost una simfonia de Mahler, ha gravat i fet girar amb una *big band* i és conegut per les seves remescles (Moloko, Ennio Morricone, Quincy Jones, REM, John Cale...) i les seves col·laboracions amb Björk. Aquesta primavera publica el seu nou treball, *Shake*, que promet un toc estiuenc. La presentació d'aquest disc coincideix amb el vintè aniversari del seu debut *Letsallmake mistakes* (1995), per la qual cosa també repassarà alguns dels seus èxits més coneguts. Tindrà lloc al Barts de Barcelona. Una hora abans del concert, actuarà el músic Federico Albanese.

▶ 20 Abril, 2015

Agenda

GIRONA 19.30 PROJECCIÓ

'Les fites de la història'. Produït per la Fundació Fita en ocasió del 30è aniversari de l'es-cultura d'en Fita *La co-lumna de la Història*. In-tervindran: Narcís-Jordi Aragó, Joaquim Nadal i Carles Puigdemont. A l'auditori Josep Irla.

MANLLEU 10.00 DONACIÓ

9a donació de sang. Aquest acte té lloc a la sala d'exposicions de Can Puget.

TERRASSA EXPOSICIÓ

'Els colors de la llum. Vitalls de Vila-Grau a la Sagrada Família'. Aquesta exposició mostra l'obra que aquest artista està realitzant al temple de la llum i el color: la Sa-grada Família. Vila-Grau s'interrelaciona amb l'ar-quitectura de Gaudí, juga amb la llum que aquest va projectar en dissenyar les obertures del temple i s'esplaia amb el color i el ritme dels ploms, inten-tant crear una atmosfera de reflexió, de pensa-ment, de sensacions... Perquè el vitrall, també és això, crear una at-mosfera que ajudi al re-colliment i fomenti l'es-piritualitat. És una ex-posició molt visual on el color és el protagonista amb dues lectures possi-bles: una de més sen-sorial, més visual, i una al-tra de més lenta, que fa penetrar a poc a poc en el ric món del vitrall, de la llum i el color. Al Cen-tre Cultural Terrassa.

BARCELONA TEATRE

▶ **Almeria Teatre**, Sant Lluís, 64. *Invasió subtil i altres contes*. Tres úniques funcions! 24, 25 i 26 d'abril, a les 20.00.

▶ **Apolo Teatre**, Paral·lel 59. *Mal-dita fortuna*. Horaris: dimecres, dijous i divendres, 20.30, dissabtes, 18.00 i 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Aquitània Teatre**, avinguda Sarrià, 31-33. *Tributo Pepe Ru-bianes*. Horaris: divendres i dis-sabtes, 20.15, i diumenges, 17.45. *Orgasmos, la comedia*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 22.00; dissabtes, 18.00 i 22.00, i di-umenges, 19.30.

▶ **Biblioteca de Catalunya**, Hospital, 56. La Perla presenta *Una giornata particolare*, d'E. Scola. Dir. Oriol Broggi. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.00, i di-umenges, 18.00.

▶ **Círcol Maldà**, C. Pi, 5. Cicle Maldà 1700. *Aquellous dias azu-les*, de Marc Artigau.

▶ **Club Capitol, sala 2**, Rambla, 138. En doble programació: *Animals de companyia*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.00; dissabtes, 17.30 i 20.00; di-umenges, 17.30. I David Guapo. Horaris: de dimecres a diven-dres, 22.00, i diumenges, 19.30.

▶ **Club Capitol, sala Pepe Ru-bianes**, Rambla, 138. Toni Moog *Follamigas*. Horaris: de dijous a dissabtes, 22.30; diumenges, 20.00. *Confessions de dones de 30*. Horaris: de dimecres a di-ven-dres, 20.30, dissabte, 18.00 i 20.30, i diumenge, 18.00.

▶ **Condal**, Av. Paral·lel, 91. Fins al 26 d'abril, El Brujo a *El Lazarillo de Tormes*, i del 29 d'abril al 10 de maig a *Mujeres de Shakes-peare*. Horaris: de dimecres a di-ven-dres, 20.00; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00. I en doble programació *Las noches del club de la Comedia*. Dissabtes, a les 23.30.

▶ **Goya**, Joaquim Costa, 68. Fins al 3 de maig, Lolita Flores és 'la Colometa' a *La plaza del dia-mante*, de Mercè Rodoreda, dir. Joan Ollé. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00. En doble programació, el divendres 25 d'abril Oswaldo Di-

<<

'No era lluny ni difícil'
De Joan i Carles Margarit a l'Aula Magna de l'IEI (20 h)

<<

'Parlem de drogues'
Programa de prevenció del consum de drogues al CosmoCaixa

Imatge promocional de l'espectacle ■ TEATRE LLIURE

Julio Manrique dirigeix 'El curiós incident del gos a mitjanit' al Teatre Lliure

BARCELONA TEATRE

L'obra *El curiós incident del gos a mitjanit* és l'adaptació teatral de la famosa no-vel·la de Mark Haddon, protagonitzada per un jove de 15 anys que s'enfronta a un misteri per resoldre. Es representa al Teatre Lliure de Gràcia, fins al 10 de maig.

gón a *Diálogos en 3D*, a les 23.30. I el divendres 1 de maig, *Ultraslow* amb Miguel Noguera, a les 23.30.

▶ **Gran Teatre del Liceu**, la Rambla, 51-59. Òpera: *Carmen*, de Richard Wagner. Dies 17, 20, 23, 26 i 29 d'abril. Òpera: *I due Foscari* (versió concert). Dies 30 d'abril i 3 de maig.

▶ **Guasch Teatre**, Aragó 140. Infantil: *Sant Jordi i el drac*. Hora-ri: dissabtes, 12.30, 17.00 i 19.00, i diumenges, 12.30 i 17.00. Adults: *Amantes descontrola-dos*. Dissabtes, 25 d'abril, 2, 9, 16, 23, 30 de maig i 6, 13 de juny. Diumenges, 26 d'abril, 3, 10, 17, 24, 31 de maig i 14 de juny. Hora-ri: dissabtes, 21.00, i diumen-ges, 19.00.

▶ **Jove Teatre Regina**, Sèneca 22. Infantil: De l'11 d'abril al 3 de maig. Horaris: dissabtes, 11 i 18 d'abril, a les 18.00; diumenges, 12 i 19 d'abril, a les 12.00; i els dies 25 i 26 d'abril i 1, 2, i 3 de maig, a les 18.00. La Cia. La Peti-ta presenta *El gat amb botes*, co-mèdia musical.

▶ **L'Antic Teatre**, Verdaguier i Ca-llis, 12. *El baile no acaba aquí*, d'Helena Lizari. Dies 24, 25 i 26 d'abril. Horaris: divendres i dis-sabte, 21.00, i diumenge, 20.00.

▶ **La Puntual**, Carrer Allada Ver-mell, 15. *Sant Jordi, la princesa i el drac*, d'Eugenio Navarro - La Puntual. A partir de 3 anys. Hora-ri: divendres i dissabtes, 18.00; i els diumenges, 12.00 i 17.00.

▶ **La Seca Espai Brossa**, c. Flas-saders, 40. *Magic Tribute*, de Hausson, Sala Brossa. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. *Les domini-ques*, Sala Fregoli, fins al 24 d'abril. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00, i diumenges, 18.30.

▶ **La Villarroel**, Villarroel, 87. *L'última trobada*, de Christopher Hampton, basada en la novel·la de Sándor Márai, versió i direc-ció d'Abel Folk, amb Abel Folk, Jordi Brau, Anna Barrachina. Horaris: de dimarts a dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00. I en doble programació: els divendres, a les 23.00, Mónica Pérez i Jordi Rios a *1.000 merdes de gags*. El dissabte 25 d'abril Maria Juan a *Treinta y... ¿cuantos?*, a les 23.00. I el di-umenge, 26 d'abril a Àlex Clave-ro a *#MiMadreEsTrendingTopic*, a les 20.00.

▶ **Romea**, Hospital, 51. *El veïns de dalt*, de Cesc Gay amb Pere Arquillué, Àgata Roca, Nora Na-vas i Jordi Rico. Horaris: de di-marts a divendres, 20.30; dis-sabtes, 18.00 i 21.00; i diumen-ges, 18.00. I en doble programa-ció: OFF Romea: el divendres 24 d'abril, a les 22.00, última funció de *Waikiki Honolulu*, dramatur-gia i direcció de Paul Berrondo amb Borja Espinosa i Joel Min-guet. Cicle Solos: dilluns 27 d'abril, amb Antonio Dechent, a les 20.30.

▶ **Sala Atrium**, Consell de Cent, 435. *Coses nostres*, de Ramon Madaula. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. Infantil: *Els llobatons*, de Christophe Sainot Tintou. Ho-ri: diumenge, 12.00.

▶ **Sala Beckett** - Gràcia, Alegre de Dalt 55 bis. Fins al 10 de maig, *Blau*, de Ferran Joanmi-guel. Horaris: de dimecres a dis-sabtes, 21.30, i diumenges, 18.30.

▶ **Sala Muntaner**, Muntaner, 4. *Idiota*, de Jordi Casanovas, dir. Jordi Casanovas. Fins al 14 de juny. Horaris: de dimecres a dis-sabte, 20.30; i diumenges, 18.30. I Luis Pardo, a *En tu men-*

te. Fins al 17 de maig. Horaris: de dijous a dissabte, 22.45, i di-umenges, 20.30.

▶ **SAT! Teatre**, Neopàtria 54. In-fantil: *Els tres porquets*, de la Cia. Dreams Teatre. Horaris: dis-sabte, 17.30 i diumenge, 12.00 i 17.30.

▶ **Tantarantana Teatre**, carrer de les Flors, 22. Del 3 al 26 d'abril, La Calòrica presenta *So-bre el fenomen de les feines de merda*. Horaris: de dimarts a dis-sabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. Familiar: del 4 al 26 d'abril, Fes-t'ho Com Vulguis presenta *Aquarel·la*. Horaris: dis-sabtes, 18.00, i diumenges, 12.00.

▶ **Teatre Akadèmia**, Buenos Ai-res, 47-49. *La revolta dels àngels*, del 9 al 26 d'abril. Horaris: de di-mecres a diumenges, 20.30. *Martiri*, dies 18, 19, 25 i 26 d'abril. Horaris: dissabtes i di-umenges, 18.00.

▶ **Teatre Borràs**, Plaça Urqui-naona, 9. Doble programació. *Nues*. Horaris: de dimecres a di-ven-dres, 20.30; dissabtes, 19.00 i 21.30; i diumenges, 19.30. *Gise-la y libro mágico*. Horaris: dis-sabte, 17.00, diumenge, 12.00 i 17.00.

▶ **Teatre Coliseum**, Gran Via, 595. *La gran il·lusió*. Horaris: de dimecres a divendres, 21.00, dis-sabte, 18.30 i 21.30, i diumenge, 18.30.

▶ **Teatre del Raval**, Sant Antoni Abad, 12. *50 ombres de Andreu*, divendres, 23.00; dissabte, 00.00, i diumenge, 20.30. 3, 2, 1. *Impro*, dissabte, 20.00. *Detecti-ves Martínez*, dissabte, 22.00. In-fantil: *Màgia Júnior*, dissabte, 17.30, i diumenge, 17.00.

▶ **Teatre Gaudí Barcelona**, Sant Antoni Maria Claret, 120. *Mares i filles*, de Clara Peya i David Pintó amb Nina i Mariona Castillo. Ho-

ri: de dijous a dissabtes, 22.00, i diumenges, 20.00. Fins al 26 d'abril *La rateta*, diumenge, a les 12.00. Estrena el 28 d'abril *Happy love o love story!*.

▶ **Teatre Lliure: Gràcia**, Montse-ny, 47. *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Mark Haddon, dir. Julio Manrique. Prorrogat fins al 24 de maig.

▶ **Teatre Lliure: Montjuïc**, pas-seig de Santa Madrona, 40-46 / plaça Margarida Xirgu, 1. *Tot pels diners 1. Mammón*, de Nao Albet i Marcel Borràs. Fins al 26 d'abril. Última setmana! *Frank V (opereta d'una banca privada)*, de Friedrich Dürrenmatt & Paul Burkhard, direcció Josep Maria Mestres. Fins al 17 de maig. Di-ven-dres 24 d'abril, col·loqui des-prés de la funció. Sobretítols en castellà i anglès cada dissabte.

▶ **Teatre Nacional de Catalu-nya**, Plaça de les Arts, 1. Sala Pe-tita: *Purga*, de Sofi Oksanen. Ho-ri: de dimecres a dissabtes, 20.00; i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Poliorama**, La Rambla, 115. Últimes setmanes, fins al 3 de maig, de Polònia, *el musical*. Horaris: dijous, 20.30; diven-dres, 21.30; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00. A partir del 6 de maig, Nacho Novo serà *El cavernícola*.

▶ **Teatre Victòria**, carrer Paral·lel, 67-69. Dagoll Dagom presen-ta *Mar i Cel*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dis-sabtes, 17.30 i 21.30, i diumenges, 18.00. Dilluns 13 d'abril, funció especial per celebrar les 1.111 funcions amb un espectacle únic, *Festa 1.111 funcions*, a les 21.00.

▶ **Teatreneu**, carrer Terol, 26 (Gràcia). Sala cafè-teatre: Mo-nòlegs, màgia, teatre. Sala del Mig: Teatre, màgia, improvisa-ció...

▶ **Versus Teatre**, carrer Castille-jos, 179. Fins al 22 d'abril, *Vinta-ge*, de Jumon Erra, comèdia mu-sical, anys 80. Horaris: dimarts i dimecres, 20.30. Tots els di-umenges d'abril: El 5 d'abril tor-na *lupi*, titelles, de Cia. TitereAr-te. Horaris: diumenge, 12.00. I el 9 d'abril torna *Cloaca*, de Maria Goos. Horaris: de dijous a dis-sabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

► 20 Abril, 2015

Música

Melissa i el somni americà

MELISSA SANLEY • La cantant rosinca va quedar tercera en el programa de talents suís 'Die Grössten Schweizer Talente', l'any 2012 **ESFORÇ** • "Treballar cada dia és la meva filosofia de vida", diu la intèrpret, que grava el seu primer disc a Nova York

Irene Coll Rabell
ROSES

Melissa Sanley (Roses, 1991) és una cantant de *soul* i pop que, des de petita, ha volgut dedicar la seva vida a la música. Fins ara, no ha parat de lluitar per aconseguir-ho i aquest esforç li ha obert les portes d'oportunitats com ara participar, l'any 2012, en el concurs de talents *Die Grössten Schweizer Talente* (DGST) de la televisió suïssa SRF, en què va quedar en tercera posició. I ara se li obre un nou horitzó als EUA per passar de versionar cançons de referents com ara Aretha Franklin o Whitney Houston a enregistrar els seus temes. Melissa Sánchez Lehmann, de pare català i mare suïssa, va decidir donar-se a conèixer amb el nom artístic Melissa Sanley perquè no la confonguessin amb una altra artista americana anomenada Melissa Sánchez.

Melissa es va presentar al programa DGST per viure una experiència musical fora del seu país i conèixer amb més profunditat les seves arrels familiars suïsses: "M'agrada viatjar i aprendre de cultures diferents. Mai no m'havia presentat a cap càsting d'un programa semblant a l'Estat espanyol, però que aquest es fes a un altre país em va semblar més enriquidor."

A partir de la seva participació al programa, no ha parat de treballar per avançar en la seva carrera musical. Actualment, viu entre Roses i Nova York, on està fent el seu projecte més ambiciós fins al moment, ja que prepara el llançament del seu primer àlbum: un disc de *soul-pop* en anglès amb cançons prò-

Jove i experta

La Melissa viu per la música des dels cinc anys, quan va començar a cantar. "El meu pare és artista, però tothom diu que la dèria per la música surt del meu avi que cantava flamenc", afirma. Des dels dotze anys, fa classes de cant i mai no ha parat de fer-ne: "Les claus tècniques que em donen les classes són molt necessàries, però saber estar a l'escenari també és important, i això només ho dona l'experiència", diu Sanley. L'any 2006, va participar al concurs de TV3 'Cantamania', que l'equip de Roses va guanyar. També va ser membre, entre el 2008 i el 2010, de The Gospel Viu Choir, amb què va actuar en alguns dels millors escenaris catalans, com el Festival Internacional de la Porta Ferrada i al Palau de la Música. A més, Melissa ha actuat amb el London Community Gospel Choir, el Soweto Gospel Choir (Sud-àfrica) i The Campbell Brothers, de Nova York.

Melissa Sanley, en una fotografia recent ■ JORDI MELI

pies. "El que més m'ha sorprès de la meva estada a Nova York és que la meua manera de treballar és molt semblant a la seva. Als EUA, la indústria cultural és molt important i inverteixen en els artistes des dels inicis. Com que hi ha molta competència, no es concep perseguir un somni sense esforçar-se al màxim", diu Sanley. Cuidar-se la veu, formar-se i fer exercicis vocals diaris a casa ha esdevingut la rutina i la filosofia de vida de la cantant, que afirma que vol estar segura de donar el cent per cent.

Més que música, més que cantar

Melissa Sanley ha crescut sentint diferents idiomes. Actualment, parla anglès, català, castellà i alemany i entén l'italià, l'àrab i el francès. "M'interessa tot el que tingui a veure amb la cultura: els idiomes, els costums, la gent, viatjar i aprendre del que cadascuna pot oferir. I crec que la música és una manera d'explorar i fer arribar la cultura a tothom", diu. Aquesta actitud curiosa i inclusiva li va valdre, el 2013, un premi de la Fundació Europea Mediterrània Promaris per promocionar i col·laborar artísticament en la cultura mediterrània i els seus valors. Al llarg dels anys, també ha participat en diversos concerts benèfics per a organitzacions com ara la Fundació Síndrome de Moebius, Sonrisas de Bombay, Mou-te pels Quiets i la Fundació Josep Carerras contra la Leucèmia.

Melissa Sanley vol conscienciar el públic amb les lletres del seu disc. "Connectar amb la gent a través de les cançons és indescriptible. Poder influir amb les meves pròpies lletres seria un honor." ■

▶ 20 Abril, 2015

CRÍTICA DE CLÀSSICA

De la prosa a la poesia

Elisabeth Leonskaja

Intèrprets: E. Leonskaja, piano
Lloc i data: Palau de la Música
(16/IV/2015)

JORGE DE PERSIA

Aquests mesos podem gaudir d'una generació de pianistes de primer nivell, veterans ja, entorn dels setanta anys, plens de vitalitat i figures d'una època singular, ja que la generació següent no sembla mostrar aquestes maneres. Sensibilitat, comprensió estilística, força expressiva, tècnica superlativa, són atributs indiscutibles dels grans del piano com Martha Argerich, Maurizio Pollini, Maria João Pi-

res, per citar només els que toquen aquests dies. Ho va fer la gran Leonskaja, sorprenent en molts moments, fins i tot per certs alts i baixos, però quan encerta, com en l'última *Sonata de Schubert en si bemoll major D. 960*, tot es torna sublim. A diferència de la resta del programa, i gràcies a les qualitats d'aquesta obra mestra del piano, la Leonskaja va fer gala d'un toc, d'una pressió sobre el teclat d'una gran varietat en matisos, en introspecció. Poesia sens dubte, en la manera d'establir la tensió interna sobretot en els dos primers moviments, en una versió en què va destacar la sensibilitat d'aquesta arquitectura magistral de Schubert. Detalls singulars –magnífics– en molt petits pas-

satges en l'Scherzo, i en l'últim moviment en gairebé tota la seva extensió, encara que la seva culminació –amb inesperat final– va fer ombra a l'anterior.

La primera part del programa va començar a l'altra cara de la moneda. És cert que la *Sonata en la menor, D. 537* és de la primera època (anava a escriure joventut, però què no ho és en l'obra d'aquest compositor que va viure tot just 30 anys!).

Però a més en aquesta Sonata ja apunta les seves maneres i hi ha inquietuds que es manifestaran definitives en l'última. I Leonskaja no semblava gaire còmoda en una obra que cal tractar amb sensibilitat extrema especialment en notes finals accentuades. El seu moment de recerca va passar per la *Fantasia Wanderer D. 760*, en què va manifestar moments íntims de pianisme singular, en un començament una mica crispat.●

Carmen Amaya

IDEES

El Palau de la Música Catalana és l'escenari escollit pel Tablao Cordobés per representar l'espectacle ***Carmen, Carmen, Carmen*** que ret homenatge a una de les més trencadores personalitats del ball flamenc, **Carmen Amaya**, en l'aniversari del seu naixement. 21 h. De 12 a 54 euros.

La sala Barts acull l'artista i productor anglès **Matthew Herbert**, dins del Guitar Festival BCN. Herbert és capaç d'explorar els límits del llenguatge musical amb resultats sorprenents, gravant discos a partir de sons extrets de menjars o d'es- tris de cuina. 20 hores. 25 i 35 euros.

Matthew Herbert

► 20 Abril, 2015

Un grup de turistes a l'interior de la Sagrada Família

La Sagrada Família s'obre a la música per la Mercè

Kazushi Ono s'estrenarà com a titular de l'OBC al temple més admirat pels japonesos

MARICEL CHAVARRIA
 Barcelona

La idea que Barcelona tingués el seu influent concert d'Any Nou en un escenari d'excepció com la Sagrada Família i amb un director d'orquestra de renom com Daniele Gatti no va arribar a prosperar: per molt que l'esdeveniment estigués cridat a atreure la mirada del món sencer, el tem-

ple resultava impossible de deixar en ple hivern. Tot i això, el que sí que feia un temps que es gestava quan al novembre va saltar aquesta notícia en aquestes mateixes pàgines era una proposta similar encara que plantejada com un acte ciutadà i, això sí, més d'acord amb el clima. La Sagrada Família s'obriria a la música amb un concert litúrgic que oferiria l'Orquestra Simfònica de Barce-

lona i Nacional de Catalunya sota la batuta de Kazushi Ono, el seu flamant titular, per les dates de la Mercè.

Aquesta proposta ja és una realitat: el dia 20 de setembre a les 19.30 hores, la bellesa arquitectònica del temple de Gaudí s'unirà a la d'un repertori musical d'acord amb l'entorn –*Exultate Jubilate* de Mozart i el *Rèquiem* de Fauré– en un concert gratuït les entrades

del qual es posaran a disposició de la ciutadania mitjançant sorteig públic.

“La idea és unir dues institucions per oferir un concert per a tothom. Parlem de l'orquestra, del país i de la ciutat, i té tot el sentit que se celebri en un dels llocs emblemàtics de Barcelona”, apunta el director de L'Auditori, Valentí Oviedo.

Una de les condicions lògiques del temple és la gratuïtat de l'esdeveniment. Per això pren el perfil d'acte ciutadà i es planteja el sorteig davant de notari com la forma d'atribució de localitats. Al llarg d'un mes, del 18 de maig al 18 de juny, la gent que desitgi assistir al concert s'haurà de registrar per al sorteig a través de les pàgines web auditori.cat; sagradafamilia.cat o lavanguardia.com, i optaran d'aquesta manera a una entrada doble. L'aforament vorerà les 3.000 localitats.

La connexió nipona és a la base d'aquest esdeveniment musical, ja que la Sagrada Família està molt vinculada al Japó per la prolongada participació de l'escultor Etsuro Sotoo a les obres del temple. De manera que en sortir elegit Ono titular de l'OBC era qüestió de temps que Barcelona es plantejés la conjunció músicoarquitectònica. De fet, l'Auditori no deixa de rebre aquests dies demandes de turoperadors japonesos que desitjarien assistir al concert. La notícia ha saltat a Orient, però des de l'Auditori s'insisteix en el caire de “fet ciutadà” de l'es-

El 20 de setembre se sentiran Mozart i Fauré en un concert gratuït les entrades del qual se sortejaran

deveniment i responen convidant-los a acudir a la inauguració de la temporada de l'OBC, que tindrà lloc una setmana després, el dia 27 de setembre.

Tornant al programa del concert, va ser Ono mateix qui va proposar el *Rèquiem* de Fauré com a tancament de l'esdeveniment, ja que, a diferència dels de Mozart o Verdi, suporta millor un espai especialment reverberant. La sessió començarà amb una obra per a orgue sol del català Bernard Vivancos (*Improvisation*) interpretada per Juan de la Rubia i continuarà amb una altra per a metalls del compositor japonès Toru Takemitsu (*Signals from heaven*). Ono ha escollit la versió gran del *Rèquiem* de Fauré, que implicarà cent veus, les del Cor Jove de l'Orfeó Català i el Cor Madrigal, amb el bariton Josep Ramon Olivé i la soprano Eugènia Boix com a solistes.

La retransmissió de l'esdeveniment –menys massiu que aquella proposta de concert d'Any Nou que unia Gatti, la Mahler Chamber Orchestra i la productora Mediapro– es realitzaria en streaming a través de Medici TV. Encara que l'Auditori continua pendent del patrocini, atès que el pressupost de l'esdeveniment és de cent mil euros, dels quals estaria en disposició d'assumir-ne tan sols la meitat. ●

► 20 Abril, 2015

SortirAVUI

■ ESPECTACLE

Homenatge a Carmen Amaya

El Tablao Cordobés de Barcelona promou una gala de tribut a la bailaora Carmen Amaya amb la seva néta Karime, també bailaora, com a protagonista. Al cante actuen La Tana, Morenito de Illora, Coco i Manuel Tañé i a la guitarra David Cerreduela i Israel Cerreduela. **Palau de la Música. Avui a partir de les 21.00 hores. Preu: de 12 a 54 euros.** www.palaumusica.cat.

■ CONCERT

Explorador de límits musicals

Matthew Herbert grava discos amb sons d'aliments, parts del cos o estris de cuina. És també conegut per les seves col·laboracions amb Björk. **BARTS. Paral·lel, 62. Avui (20h). Preu: 25 i 35 euros.** www.theproject.es.

■ XERRADA

'Teatre i Territori'

La Fundació Romea per a les Arts Escèniques proposa una taula rodona de preguntes i respostes obertes al voltant de la temàtica de Teatre i Territori. Participaran alguns dels màxims responsables de les programacions teatrals d'arreu de Catalunya: Jordi Basomba del Kursaal de Manresa, Jordi Giramé dels Teatres de Tarragona, Quim Marcé del Teatre de Bescanó i Toni Cabero de La Llotja de Lleida. **Teatre Romea. Hospital, 51. Avui a les 20.00 hores.** www.fundaciromea.com.

▶ 19 Abril, 2015

L'amor, la força que mou el món

A les portes de Sant Jordi hem seleccionat 22 grans històries d'amor, úniques, especials i diferents, protagonitzades per persones senzilles que demostren que aquest sentiment tan universal és el motor que fa funcionar les nostres vides

Càrol Ibarz (32) - Pep Munné (61)

Quan et portes 30 anys i el problema no és l'edat, sinó la crisi econòmica

El va néixer el 1953 i ella trenta anys després, el 1983. Es van casar el 2012, quan la Càrol estava embarassada de la Miranda. Ens trobem a la cafeteria del Palau de la Música Catalana, molt a prop del Teatre Borràs, on aquests dies Pep Munné representa l'obra *Nues*. A continuació, fragments d'una conversa sobre l'amor i la diferència d'edat en una parella, amb la crisi econòmica de fons.

Càrol: Ens vam conèixer a l'obra *Boeing Boeing*, ell era actor i jo ajudant de direcció. Al principi ens portàvem molt malament, ell no sabia ni com em deia.

Pep: El primer que vam dir va ser: "Res de liar-nos". Jo estava fins al capdamunt de parelles. Era el 2009, i aquell estiu ja ens en vam anar a Mallorca.

Càrol: Però vam anar a Mallorca com a amants. Tu tenies les teves coses i jo també.

Pep: L'amor va anar arribant, no hi va haver un enamorament boig. Vaser un procés a la inversa dels que jo havia viscut fins a aquell moment.

Càrol: Jo em vaig enamorar molt i em vaig aprimar moltíssim. És que sóc molt jove i encara m'enamoro, haha!

Pep: Jo sempre dic que Romeu i Julieta o ho fan dos actors molt joves o és una cagada. Amb els enamoraments et fots cada hòstia! Una cosa més densa, més sòlida, és el que amb els anys t'acaba important. I ella em va donar marge. Era la primera vegada que no m'atabalaven, que em deixaven el meu espai. I vaig pensar: "Aquesta noia és més madura que les altres".

Càrol: De seguida vaig estar molt a gust amb ell. Com que ens portem tants anys de diferència, les típiques estratègies de l'amor, tot allò tan difícil i complicat, ell m'ho feia fàcil. Ja em veia a venir i això em donava molta tranquil·litat.

Pep: Quan vaig conèixer el seu pare (que té dos anys més que jo) em vaig anticipar. M'emporto la seva filla. Això és o caixa o faixa. No canviarem. I la veritat és que molt bé. La mare potser era més reticent, oi?

Càrol: La meua mare era molt fan teva i això ho teníem a favor. Hauria reaccionat diferent si li haguess dit: "Mira, estic sortint amb el Manel del bar de baix, que té 60 anys".

Pep: Millor que la Càrol m'hagi aga-

XAVIER BERTAL

fat amb 60. Estic més serà. Però l'energia per fer coses no l'he perdut. Jo he començat amb ella un nou pla de vida, com si tingués 30 anys. M'he vist amb una edat molt avançada començant una vida de zero, amb una parella, una filla, i això està molt bé.

Càrol: No podem perdre el temps, perquè ens portem molts anys de diferència i hem d'intentar disfrutar-nos. Considero que no he deixat de fer res per estar amb ell. Tinc una filla i això et canvia la vida, però també me l'hauria canviat si el Pep fos més jove.

Pep: L'únic que em para de fer coses són els calés. Jo no havia tingut mai problemes de feina ni econòmics i aquests tres últims anys han sigut molt bèsties.

Càrol: Però bèsties de dir-li a l'àvia que ens convidés a dinar. Una situació bastant límit.

Pep: Se'm va acabar l'atur, no tenia feina. Hem viscut una etapa molt dura. Afortunadament ara ja ha passat i ens estem recuperant. Encara no hem pogut fer cap viatge junts i en tenim moltes ganes. Durant tot aquest temps, la nena era una xutada d'energia per mirar endavant.

Càrol: Jo tenia moltes ganes de ser mare i l'hi vaig anar insinuant fins que el vaig convèncer. Vam trigar un any a quedar-me embarassada. Jo pensava: "Veus, com que ell és gran, no us hi podeu quedar".

Pep: Jo tinc un altre fill de nou anys, però aquella vegada no vaig poder veure tot el procés de creixement. Amb la Miranda, sí.

Càrol: ¿T'enrecordes del nostre primer Sant Jordi? Els meus amics em deien: "Nise t'acudeixi regalar-li un llibre". I sort que no ho vaig fer. La setmana abans va ser quan ens vam enrotllar per primera vegada. Recordo que vaig aparèixer al teatre, superguapa, nerviosa perquè era la primera vegada que ens veiem des d'aquell dia i tu va i regales roses a totes les dones del teatre.

Pep: Jo m'enrecordo del Sant Jordi que vam viure a Madrid.

Càrol: Que vam quedar per dinar junts i em vas regalar *El día de mañana*, d'Ignacio Martínez de Pisón.

Pep: És un llibre boníssim. I és part de la història nostra, aquesta Barcelona de finals del franquisme. —

ALBERT OM

ALBERT
Espinosa

L'origen del vent

Article 428. Sempre dubto de com titular les columnes, ja que s'ha d'explicar en aquest inici part del que tractarà l'article però mai d'una manera prou clara perquè no es perdi interès al llegir-lo. I us explico això perquè, curiosament, l'altre dia un home d'uns 86 anys es va acostar a mi i em va xiuxiuejar aquesta frase: «L'origen del vent» i va afegir que m'explicaria una cosa i que si m'agradava havia de titular així aquesta columna.

I va començar a explicar-me que durant anys havia estudiat l'origen de les paraules, d'on provenien o com s'havien transformat. Em va explicar que l'expressió *tope guai* tenia el seu origen en l'anglès, exactament en *top white*, ja que en una època anar de blanc era el més *cool* i és per això que aquí es va castellanitzar i va derivar en *tope guai*.

I després em va relatar que la paraula *tiovivo* procedia de... Bé, potser que us ho expliqui després del millor de la meva setmana.

A la pel·lícula 'Convicto', Jack O'Connell està pletòric

Tercer lloc. A *Convicto* **Jack O'Connell** està pletòric. Increïbles els girs i les emocions que pot transmetre aquesta meravella sobre les presons.

Segon lloc. *Els immortals del cine* (Palau de la Música). Magnífica la barreja de diàlegs de guió i bandes sonores. Va ser guardador escoltar aquesta magistral simfonia de seqüències.

Primera posició. *Calvary* (**John Michael McDonagh**): la millor pel·lícula que he vist aquest any, ho té tot i traspua una espiritualitat i una terrenalitat que es fusionen d'una manera excelsa.

I, tornant a la paraula *tiovivo*, aquell home em va explicar que el primer que va posar en marxa a Madrid aquesta atracció de cavalls de cartró pedra va morir de còlera i que quan era traslladat al cementiri va resultar que encara estava viu i per això l'atracció la van anomenar a partir de llavors: Els cavallets del Tio Vivo.

I quan ja se n'anava aquell savi de les paraules, li vaig preguntar pel vent del títol i em va respondre: «Les paraules i les promeses se les emporta sempre el vent... És per això que s'ha d'evitar que bufi...» ¡Feliç diumenge! =

► 19 Abril, 2015

LA POLÍTICA ECONÒMICA
 I LA SORTIDA DE LA CRISI

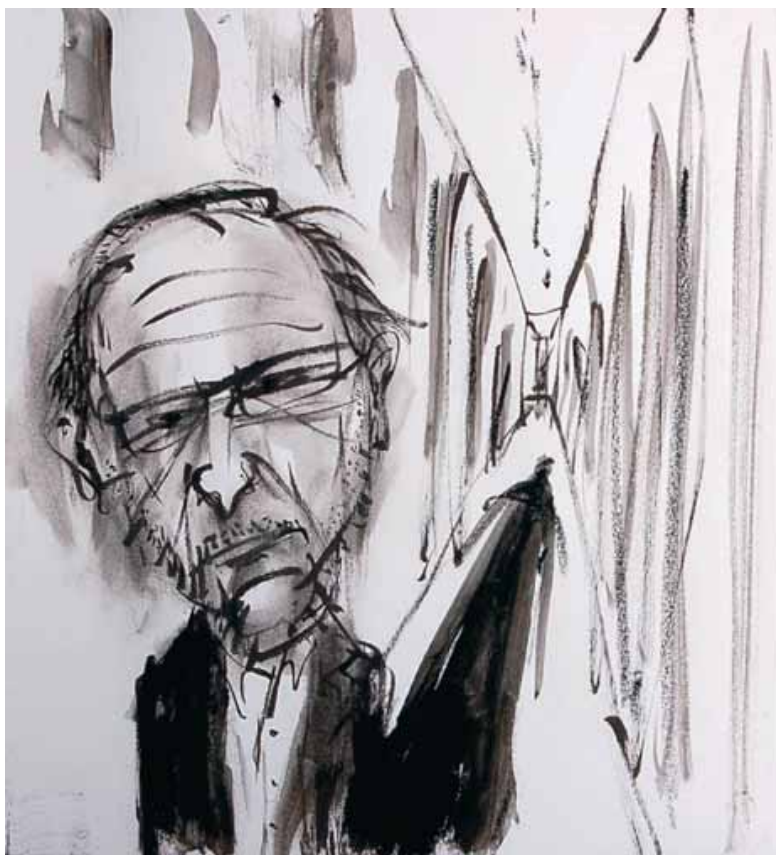
Francesc Sanuy

Advocat

El Telegrama del Rif

Quan vaig tornar dels EUA per a acabar la mili, vaig anar destinat a les forces regulars indígenes d'Alhucemas número 5, a Melilla, en clar contrast amb el José María Aznar de l'"*España va bien*", que no solament, patriota ell, es va *escaquejar* de jurar bandera, sinó que, a més a més, va aconseguir que el seu fill gran també s'escapolís de servir el país. D'altra banda, amb la necessària cooperació de còmplices com el Blesa de Bankia, van saquejar de manera sistemàtica l'economia del país i els pressupostos de l'Estat, en un procés ben revelador de falta d'escrúpols i de principis morals. Per exemple, quan va mentir amb tota la solemnitat quan va assegurar que a l'Iraq hi havia armes de destrucció massiva. O bé quan va afirmar que els indicis de l'atemptat d'Atocha portaven a ETA i no als islamistes. A més a més, els seus lligams i negocis amb el dictador Gaddafi de Líbia el van impulsar a dir que aquell sanguinari terrorista culpable de l'atemptat de Lockerbie en el qual van morir tots els passatgers era un personatge "una mica extravagant", però amic nostre. M'estic referint al sanguinari personatge que a Fornells (Menorca) va fer en presència de l'arquitecte Tusquets (aquí van adjudicar la primera obra) el pacte amb Millet i del cas Palau de la Música, amb el president de l'Orfeó designat com a vicepresident de la Fundació FAES a Catalunya, que, ves per on, és el *think tank* més subvencionat de tot Espanya.

MONTE SOL

SI AZNAR HAGUÉS ANAT A MELILLA a fer la mili hauria anat a fer instrucció a Rostrogordo i a passar la nit al fort de Sidi Aguarriach. Sobretot, però, sabia que a Melilla s'hi publica el diari *El Telegrama del Rif*, de comentaris molt curts. Serà, doncs, amb aquest estil més telegràfic que no pas postal que passaré revista a una sèrie de comentaris d'actualitat que, en conjunt, poder ser indicatius d'una nova era econòmica en la qual aparentment anem a les palpenes. El FMI, per exemple, avisa que la nova realitat requereix reformes que els governs apliquin tenint en compte la perspectiva d'un creixement inferior, sobretot si tenim en compte que la recuperació és mediocre, moderada i desigual. En realitat, els riscos per a l'estabilitat financera es van incrementant enmig d'un declivi de la liquiditat en els mercats. A la zona euro, sembla que no hàgim estat a la vora del precipici, les normes ja no reflecteixen temors a la deflació i les accions marquen còtitzacions no vistes des de fa quatre anys. Ja no ens trobem, doncs, en un pessimisme total, sinó millor que durant la crisi del deute que va començar el 2010. El que cal-

drà veure és quin grau d'inflació de preus causarà la injecció quantitativa en les economies reals més que no pas en les economies financeres. En tot cas, no sembla que la injecció quantitativa faci possible una reducció de la taxa d'un 10% d'atur a la UE, que, a Espanya, és del 24%. De fet, una liquiditat suplementària pot afavorir els rics en una situació com la present de tipus d'interès molt baixos i uns interessos dels bons que ja són negatius.

EN AQUESTES CIRCUMSTÀNCIES hi ha qui es planteja si el diner creat pels bancs centrals,

Cal, en efecte, impulsar la despesa i la creació de llocs de treball per procediments més eficaços que no pas l'actual política monetària

en lloc de destinar-se als mercats financers, no seria més convenient que es destinés als governs per a invertir-lo en projectes d'infraestructures que fan molta falta o bé facilitar als ciutadans unes subvencions mensuals per a disposar-ne durant un any i mig. Cal, en efecte, impulsar la despesa i la creació de llocs de treball per procediments més eficaços que no pas l'actual política monetària que avui sembla incapaç de superar l'estancament i l'atur. Altrament, la competitivitat caldria trobar-la en la possibilitat que els altres països de la UE tinguessin la possibilitat de devaluar la moneda en relació amb la d'Alemanya. El president del BCE, Mario Draghi, considera superada la crisi econòmica i presumeix de la injecció quantitativa com a decisiva, junt amb el preu baix del petroli, que allibera recursos per al consum. Els mercats emergents han caigut en ralenti i la pujada del dòlar significa un risc. Ara fa dos anys, es parlava dels cinc malalts BITS (el Brasil, l'Índia, Indonèsia, Turquia i Sud-àfrica). Actualment, l'Índia ha millorat, però els productors de matèries primeres tenen nous problemes.

▶ 19 Abril, 2015

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Sabor mozartià

Kristian Bezuidenhout**Lloc i data:** Petit Palau
(14 i 15/IV/2015)**JAUME RADIGALES**

Siguem francs: les sonates per a piano de Mozart no revesteixen les dificultats tècniques de compositors que precedeixen o segueixen el salzburguès en el terreny del teclat. La dificultat en aquestes obres de Mozart, que el Palau de la Música ens ha brindat en la seva versió integral al llarg de dues

temporades, rau més aviat en la interpretació. Entenguem-nos, en el matís expressiu, en el dibuix de la frase, en l'exposició d'un tema, en la resolució del baix Alberti, en els contrastos dinàmics i en l'equilibri entre humor i drama que traspuen els pentagrames mozartians.

Kristian Bezuidenhout tradueix, amb el seu fortepiano (còpia d'un Stein del segle XVIII), tota la versatilitat i totes les gammes de les sonates de Mozart. El domini tècnic davant de l'instrument li permet irisar sonoritats i colors, textures i tempi amb resultats extraordinaris. El primer dels dos

dies va cometre alguns errors (i això que toca amb la partitura al davant), mentre que la segona vetllada va ser senzillament inoblidable. El músic sud-africà, que està presentant els seus enregistraments d'aquestes obres, s'apodera de Mozart, el revesteix de saba nova i l'ofereix amb tota la seva complexitat, revestida amb la màxima flexibilitat i espontaneïtat. Només així aconsegueix que obres que podrien resultar monòtones si no es llegeixen entre línies tinguin el regust genuí del músic salzburguès. Només així ens adonem que Mozart fa petites obres mestres en tots i cadascun dels seus compassos, amarats de canvis de tonalitat, d'inflexions i de profunditat. Gràcies, Kristian Bezuidenhout... torni quan vulgui que serà ben rebut!●

▶ 18 Abril, 2015

Aquesta tarda actua a la basílica de Santa Maria del Pi de Barcelona inaugurant un cicle organitzat per l'Auditori i el Palau de la Música?

Sí, amb un quartet vocal que enceta una programació que pot durar vint anys perquè contempla la interpretació integral de les cantates de Bach. Em fa molta il·lusió.

Vostè viu a Berlín i porta una carrera centrada a Alemanya. És l'epicentre de la música clàssica?

Jo sóc cosmopolita i Berlín em va robar el cor. És una ciutat molt acollidora, que rep molt bé el visitant i que té un punt sec, que és la manera de ser del berlinès. A més, hi ha una quantitat de talent per centímetre quadrat espectacular. Això fa que la competència sigui estimulante. A Berlín és brutal i amb això no et queda una altra opció que ser perfeccionista. És una eina que tens per exigir-te amb carinyo, perquè mai pot convertir-se en una amenaça.

Té clar fins a on pot arribar la seva perfecció?

Sí, és clar. Tinc una professió que m'enriqueix i em neteja per dins. Em compensa l'estrès, els nervis i la incertesa amb què visc. Els cantants i els músics portem la llar a sobre. Jo, per exemple, estaré a l'estiu onze setmanes sense trepitjar casa meua per feina i ara el meu home, que és director d'orquestra, acaba de marxar i ens retrobarem a Berlín el maig.

Contempla la maternitat?

Per a mi és un tema obert, que està allà. Moltes companyes es queden embarassades i tiren endavant. El mercat demana que s'incorporin de seguida; quatre setmanes d'al·letament i fan el concert, si la salut ho permet.

Amb aquest ritme de vida, on queden el lleure i el temps d'oci?

Val a dir que he après a fer un reset a l'agenda perquè necessito temps lliure. Fa un any em vaig adonar que havia de baixar el ritme per ser encara millor. És una professió on has de prendre decisions molt sovint i amb calma.

I quan té vacances aprofita per desconectar, estudiar, viatjar...

De tot una mica. El cap ha de descansar perquè constantment aprenc repertori nou, moltes vegades de memòria i en diversos idiomes. Diàriament, la meua professió m'obliga a parlar en anglès, alemany, italià, francès i castellà. Quan no treballo descanso, estudio, cuido les plantes de casa i la

CONVERSES

Anna Alàs

MEZZOSOPRANO INTERNACIONAL

?

«És un luxe viure de l'escenari»

UNA CURSA DE FONDS L'Anna Alàs i Jover (Terrassa, 1980) actua avui a la basílica de Santa Maria del Pi i demà marxarà cap a Berlín, on viu des de fa cinc anys amb el seu home, Diego Martín Etxebarria, director d'orquestra. Ambdós comparteixen l'amor per la música clàssica i l'exigència d'una professió abocada a portar un ritme frenètic que assumeixen amb una inqüestionable responsabilitat.

TEXT: **Mar Moreno**

meua gata, estic en contacte amb la natura i gaudeixo de Berlín. Tot i això, sempre hi ha una mica de feina al cap. Si el cervell no descansa, no pots ser creativa.

Per ser una mezzo, com vostè, quines qualitats s'han de reunir, a banda, és clar, de les vocals i interpretatives?

Sensibilitat, musicalitat i resiliència perquè has d'aprendre a gestionar molts "nos". Continuament busco feina i alhora decideixo si l'agafó o no. A més, per a nosaltres, passar una prova significa agafar avió d'anada i tornada i fer l'audició. Un cost afegit. Jo ho porto prou bé perquè tinc capacitat analítica i sé quines estratègies seguir, però també sóc molt sensible, emocional, idealista i somiadora. Els pares em van transmetre els valors de l'esforç, la disciplina i la perfecció. Ara estan molt contents que visqui de l'escenari. És un luxe, un mèrit i una alegria.

Potser per tot això no li falta la feina a Alemanya?

Treballo allà per estar més a casa i em surten feines interessants, com el meu debut al mític Philharmonie de Berlín. Aquí, en canvi, a nivell de concerts crec que estic ben considerada perquè les orquestres confien en mi. Ara, a nivell d'òpera, no. Jo al Liceu canto cinc minuts i a Alemanya em donen papers de protagonista amb crítiques que parlen de forma excel·lent. Aquí, en canvi, ni surten. Allà hi ha una xarxa de distribució del nou talent jove que a Catalunya no hi és. Si aquí volem arribar a més públic és evident que s'ha de ser més competitiu i això passa per abaixar els preus i sortir als mitjans de comunicació.

Com va fer Ramon Gener amb "Òpera amb texans", a TV3, i ara amb "This is opera", a TVE?

Sí. El que ell ha fet és or. Ha entès quin és el problema: l'òpera és un gènere molt vinculat a l'elitisme i encara ara hi ha gent de diners que queda al Liceu, perquè queda bé. L'òpera és el cinema d'abans. L'escenografia, el vestuari, la il·luminació... Tot és espectacular. A més, a Catalunya tenim un altre forat. Jo m'he format amb diners públics i a mi no se m'està aprofitant. Els contribuents han fet una inversió en la meua formació que s'aprofita a l'estranger. I tot això abans de la crisi.

Tornaria a viure a Terrassa?

Si torno a Catalunya i a una ciutat, crec que sí. Terrassa és amable, cosmopolita i molt assequible. //

► 18 Abril, 2015

PIANO 'BEETHOVEN CON ACENTO ESPAÑOL'

JOSÉ MENOR ACERCA AL AUDITORIO UNA 'PATÉTICA' «EXPLOSIVA Y DRAMÁTICA»

AGUSTÍN ACHÚCARRO VALLADOLID

«Me considero pianista pero antes soy músico, y me defino como un intérprete versátil, que se interesa mucho por la música contemporánea, sobre todo de autores de nuestro país; en mayo interpretaré el primer monográfico en la ciudad alemana de Schwetzingen de Héctor Parra, que repetiré en septiembre en el Palau de la música de Barcelona». «Me identifico mucho con la música del siglo XX, la música española –Granados me apasiona–, el impresionismo, siempre me decanto por un autor y su obra, que por un estilo concreto».

Así se autodefine José Menor, el quinto intérprete que interviene en el ciclo 'Beethoven con acento español'. Las 32 sonatas para piano, en el Auditorio de Valladolid.

Este pianista precoz y músico completo considera que hoy sábado, (19,00 horas), defenderá un programa que muestra aspectos muy diferentes de Beethoven: «Por ejemplo, hay dos sonatas muy conocidas en Do menor, la *Patética*, que es una obra de juventud bastante revolucionaria, explosiva, dramática, en la que Beethoven empieza a ser Beethoven, y la N^o32, que ocupa por sí sola la segunda parte del concierto,

El pianista José Menor que hoy ofrece un concierto en el Auditorio. R. ALONSO

to, en la que ocurre al revés que las otras pues Beethoven está de vuelta, cierra todo el ciclo y es como un viaje astral, una ventana al futuro».

Junto a éstas, Menor incluye

otras dos sonatas: «La N^o24 es muy curiosa, muestra un Beethoven humorístico, experimentador, que recupera un poco las ideas de Haydn, con un primer movimiento muy vocal y lírico, mientras

que la N° 26 'Los adioses' representa a un Beethoven maduro y muestra el aspecto programático del compositor con sus movimientos, el adiós, la ausencia y el retorno».

El pianista vuelve a referirse a la *Sonata N^o32*: «Es una obra increíble, me siento un privilegiado por poder interpretarla, el segundo movimiento es la joya, y mi visión ideal sería al tocarla entrar en trance, lo que suena muy bien pero es muy difícil de conseguir».

A José Menor no le preocupa el ir de gira por varias ciudades con las mismas obras ya que piensa que siempre suenan distinto, «pues evolucionas y estás buscando cosas diferentes, descubriendo cosas nuevas».

Algo que para él vale igual a la hora de actuar. «Pues el piano, la sala y el público varían y las obras no se viven de la misma manera, y eso es lo bonito, que cada concierto es una experiencia nueva», concluye.

► 18 Abril, 2015

FESTIVAL BLUES & RITMES

Sacrosant noise 'jondo'

Soleá Morente i Los Evangelistas actuen aquest vespre al Teatre Principal de Badalona

|| LUISTROQUEL
BARCELONA

Soleá no pot estar més ben acompanyada. La filla mitjana d'Enrique Morente s'ha envoltat de Los Evangelistas, o el que és el mateix: els components més destacats de Los Planetas i Lagartija Nick. En un concert seu precisament, com a convidada, va debutar ara fa dos anys. «Jo havia cantat moltes vegades acompanyant el meu pare o la meva germana, però mai cançons senceres», explica Soleá Morente Carbonell.

«No se m'oblidaran mai els nervis que vaig passar, ni tampoc la sensació una vegada obres la boca i ho deixes anar, li expliques a la gent el que t'està passant». Va ser al Palau de la Música. Los Evangelistas presentaven *Homenaje a Enrique Morente*. I el que es perfilava com un rèquiem es va convertir en baptisme d'art i foc. Des d'ales-

hores no havien tornat a actuar per Barcelona. Fins avui. Aquest vespre, a les 21 hores, al Teatre Principal de Badalona, dins del festival Blues & Ritmes.

Los Evangelistas són Jota i Florent de Los Planetas, Antonio Arias de Lagartija Nick i Eric Jiménez, bateria a les dues bandes. I també va amb ells J.J. Machuca, de Lori Meyers. Tot queda a Granada. «És un orgull que em segueixin admetent als seus grups i a la seva colla», diu Soleá. Després de la debacle personal que va suposar la mort del seu pare, va començar a passar les hores amb ells. «No m'hauria imaginat mai que arribaríem a fer tantes coses junts».

L'evangeli, segons Morente

Inicialment van portar al seu terreny peces del colossal *cantaor* de l'Albain. *Cante jondo* en clau de noise lisèrgic. Després van arribar composici-

►► Los Evangelistas ► Antonio Arias (esquerra), Soleá Morente i Jota, en primera línia de foc.

«Canto les penes i les alegries que porto aquí amagades», revela Soleá Morente

ons pròpies d'halo morentià i el disc *Encuentro*. En el concert d'aquest vespre també avançaran alguna de les peces de l'esperadíssim debut en solitari de Soleá Morente: *Tendrá que haber un camino*.

«Hi he donat moltes voltes, amb diferents productors, buscant aquest camí; i al final m'he adonat que el camí es troba fent el que et ve de gust, anant on vols anar, guiant-te per l'instint». I sense trencar amb Los Evangelistas: tant Jota com Antonio Arias li han compost can-

çons. I també La Bien Querida, i David Rodríguez... i una versió de Leonard Cohen que va quedar fora del mític *Omega* i que no falta mai en els seus actuals concerts.

¿Cantant pop o cantaora flamenca? «Cap de les dues coses. Només sé que faig música i canto les penes i les alegries que porto aquí amagades». ¿I s'atreveix a cantar per soleá? «Entre amics és clar. El flamenc és la meva identitat per naturalesa, però no m'asseuria a fer tot un recital de cante». ≡

► 18 Abril, 2015

Barcelona ciutat

III Festival de Biodansa. Barcelona s'uneix a moltes altres ciutats del món per celebrar el dia mundial de la Biodansa i commemorar el naixement del seu creador, Rolando Toro. Sala d'exposicions Lluïsa Franch del centre cívic Cotxeres de Sants. Sants, 79 (10.30 hores). 8 euros.

Swingui Qui Vinguí @ Sants. Com cada tercer diumenge de mes, cita amb el millor swing. Plaça Osca (de 12 a 14.30 hores).

Audició #11. L'associació de discòfils L'Eix del Mal convida a escoltar dos discos seleccionats per Marta Salicrú, discòquei, i Dani Vega, guitarrista de Mishima, els quals en faran una introducció. Videoclub Deuvedé. Martínez de la Rosa, 71 (12.30 hores).

Una nova super-heroïna Miss Fifty. Rosa Ribas presenta el seu últim llibre. Llibreria Documenta. Pau Claris, 144 (13 hores).

Festival Mecal. Projectió de curts de Bars, cafès (16.30 h), Robots (18 h), i Space is the place (19.30 hores). Institut Francès. Moia, 8. Gratuït (16.30 hores).

Silenci, fem música. Sergi Jordà interpreta el reactable. Museu de la Música. Lepant, 150 (17.30 hores). Gratuït.

Residències Musicals. Concert a càrrec d'Oscar Alabau, violoncel·lista. Inclou l'estrena de l'obra per a violoncel sol de Jean Selim Abdelmoula, a més d'obres de J.S. Bach, G. Ligeti, J.S. Abdelmoula i G. Cassadó. La Pedrera. Passeig de Gràcia, 92 (18 hores). 12 euros.

Fundació Escó. Concert solidari a càrrec de M. Àngels Miró, soprano, Anna M. Pinto, piano, i M. Teresa Monclús, piano, amb participació de diferents alumnes. Interpreten obres de Giordani, Mozart; Beethoven, Tosti, Puccini o Morera. Aportació voluntària. Església de Sant Gaietà. Consell de Cent, 293 (18 hores).

SOLEÁ MORENTE I LOS EVANGELISTAS
Teatre Principal. C/ Francesc Layret, 41. Badalona
21 hores

El concert d'aquesta nit de Soleá Morente i Los Evangelistas és el tret de sortida d'una nova edició del festival Blues & Ritmes, que es desenvolupa a Badalona. Després de la vetllada d'avui, hi ha previstes les actuacions de Sara Watkins, Sarah Jarosz & Aoife O'Donovan, Daniel Lanois i Maria del Mar Bonet

LAURA GUERRERO

La cantant granadina, fotografiada ahir a Barcelona

Soleá, psicodèlia i cante

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

La col·laboració de Soleá Morente i Los Evangelistas es rememora al 2012, quan la filla mitjana del gloriós cantaor va col·laborar en un parell de temes de l'àlbum *Homenaje a Enrique Morente*, catorze mesos després de la mort del mestre.

La relació entre la menuda i intuïtiva cantant granadina va prosseguir des d'aleshores amb l'esmentada banda, formada per membres de Los Planetas (Jota, Florent i Eric Jiménez) i Lagartija Nick (Antonio Arias). La química va desembocar en el fascinant àlbum *Encuentro*, en què les

dues parts ja parlaven de tu a tu, i en què Soleá Morente es descobria com una cantant que emetia *duende* i aroma flamenc però també psicodèlia i fil rocker. A Barcelona, a Catalunya, no van presentar mai l'esmentat disc, i a ella se la recorda únicament d'una actuació al Palau de la Música quan l'estrena del ja llunyà *Homenaje a Enrique Morente*, on va tenir un protagonisme molt secundari.

Fins avui, en què el festival Blues & Ritmes de Badalona aixeca el teló amb la presència i l'actuació de la filla d'Enrique Morente i del grup andalús. Ella mateixa explicava ahir que la vetllada es nodrirà musicalment d'aquells dos temes que va cantar a l'*Homenaje*...

al seu pare, de l'essencial d'*Encuentro* i d'alguns temes propis i inèdits escrits per ella i que segurament veuran la llum després de l'estiu en forma de disc firmat per ella.

La cantant, de trenta anys i llicenciada en Filologia Hispànica, reconeixia ahir que la figura del seu progenitor segueix molt present, no només en la seva carrera artística sinó en el seu dia a dia. "Sempre ens deia que la millor manera de superar les comparacions que ens podien fer era treballar molt dia a dia, i és el que faig", confessava ahir emocionada.

LLEGIU L'ENTREVISTA QUE ES VA FER AHIR A SOLEÁ MORENTE A www.lavanguardia.com

XII Concert solidari en benefici de la població de Goundi, al Txad, Àfrica. A la primera part intervenen Magali Datzira, Andrea Motis, Eva Fernández, Rita Payés i la col·laboració especial d'Ignasi Terrassa, Josep Traver i Esteve Pi. A la segona, la Sant Andreu Jazz Band amb les veus d'Alba Armengou, Edu Ferrer, Paula Berzal, Elia Bastida, Elsa Armengou, Ruth Marguenda, Helena Pañart, Abril Sauri, Alba Esteban i Carla Motis. De 20 a 40 euros. L'Auditori. Lepant, 150 (19 hores).

Dies de música. El Duo Yunim interpreta obres de Vivaldi, Bach i Txaikovski. Sala Pau Gil del recinte modernista de Sant Pau (19 hores). 8 euros.

Dimecres. Representació d'aquesta obra de la Companyia Fenix. L'11 de març del 2004 uns atemptats esfereïdors en uns trens de rodalies de Madrid van llevar la vida de prop de 200 persones. 12 euros. Nau Ivanow. Hondures, 28-30 (19 h).

BSW Opens Sundays Jams. Tarda/vespre de ball. SANTSballuga. Bassegoda, 1 BCN (de 19 a 23 hores).

The special need. Projectió d'aquest documental que parla de la història de tres amics i un viatge irreplicable. Teatre de Sarrià. Pare Miquel de Sarrià, 8 (20.30 hores). 2 euros.

Exúvia. 100% circ sense circ. Antic Teatre. Verdader i Callis, 12 (21 hores). 8 euros.

Boston College High School Choir & Chamber Singers Boston. Des de Boston arriben aquestes joves formacions corals. Concert gratuït. Església de Sant Ramon de Penyaforat. Rambla de Catalunya, 115 (21 h).

Barcelona

CERDANYOLA DEL VALLÈS (V. Occ.)
Concert al Sincrotró. La Jove Orquestra de Cerdanyola interpreta un repertori romàntic que accentua l'expressivisme del segle XIX i principis del XX. 8 euros. Edifici annex del Sincrotró de llum Alba. Carretera BP-1413, 3 (12 hores).

► 18 Abril, 2015

l'entrevista

ESTEBAN LINÉS

El cantant i músic, fotografiat aquesta setmana al restaurant barceloní Mirlo, propietat d'un dels seus fills

Als 75 anys, el barceloní Dyango (Josep Gómez a efectes legals) reconeix que això de pujar a l'escenari i, sobretot, de fer gires ja li cansa. el que no vol dir, ni de bon tros, que es retiri de la música, com acaba de demostrar amb el llançament d'*Italianísimo*, la seva primera incursió en aquest idioma. De moment s'està acomiadant dels seus aficionats als dos costats de l'Atlàntic amb la gira *Gracias y adiós*, que va arrencar a començaments de l'any passat i que el tindrà ocupat fins a finals d'aquest.

Per què un disc només en italià ara?

Perquè sóc un boig, un boig que estima la música per damunt de tot. Sempre he pensat que em faltava alguna cosa, l'idioma musical per excel·lència. I al final, amb temps, amb temps, vaig anar fent un disc que a mi m'agradava. Amb un professor que mirava la pronunciació i amb grans músics, començant amb Josep Mas *Kitflus* en la direcció orquestral. Gravats a Londres, coses que avui dia costa fer. Aquest disc, de fet, és un caprici meu, em venia de gust simplement.

DYANGO, CANTANT I MÚSIC

“Si no hi ha acord polític, el procés a Catalunya anirà a menys”

Avui dia val la pena fer un disc?

Una altra pregunta... si que val la pena perquè sinó s'acabaria la música. Si el fas amb el desig de vendre discos és complicat. Mira, encara que vulguis fer-ho, hi ha moltes coses en contra que t'ho desaconsellen: ets gran, molts anys de professió, els joves no saben qui coi sóc, han de preguntar a les mares... la música està en un moment difícil sobre tot per a qui la fa, per subsistir. I després hi ha el tema de no sé si pot arribar a interessar a la joventut el que jo faig. A més a més, amb internet, comprar música està difícil.

Vostè ha viscut bé de la música?

Jo he viscut molt bé de la música, i ara visc bé. A partir d'ara, no ho sé.

En aquest aspecte pragmàtic, s'obre ara per a vostè una etapa que pot ser una incògnita?

Econòmicament jo i la meua família hem viscut bé. Continuo fent música, he fet aquest disc i faré més coses. Ara bé, qui l'anirà a comprar? Es vendrà? Em gastaré diners? Doncs és clar. Però jo no sabia viure sense tot això, sense l'art en general. La música forma part de la meua vida des que tinc dos anys d'edat, des que escolta-

va el meu pare tocar la trompeta, jo em quedava embadalit volent ser com ell, i després al Conservatori de Música als vuit anys fent violí i trompeta, acabar els estudis i ja posar-me a cantar. I tota la meua vida ha estat així.

Practica encara amb els seus instruments?

La trompeta és fotuda. El violí és difícilíssim també, però no el perds tan fàcilment; el problema amb la trompeta és a l'embocadura, al llavi. Si no exercites diàriament ja vas malament, però si deixes un temps llarg sense fer res i vols reprendre-la, uix! Ja no tens força per bufar.

Per què ha decidit retirar-se

dels escenaris? Per cansament? Perquè és intel·ligent?

Perquè tinc setanta-cinc anys. Les meves gires han estat molt llargues i pesades. És cert que el bonic de tot això ha estat precisament la música, l'escenari, el contacte amb el públic, però carrega amb 75 anys i anar saltant d'un país a l'altre, i després que t'aguantis l'esquena. A mi em feia molt de mal des de fa tres o quatre anys; tenia el nervi ciàtic pinçat. Segur que si no arriba a ser pel nervi ciàtic, que em va frotre bastant, hauria seguit. Però és que va arribar un moment en què sortia a l'escenari i només pensava a seure. Després em vaig

► 18 Abril, 2015

LLIBERT TEIXIDÓ

ADÉU, PERÒ MENYS

La gira que està fent Dyango des de començaments de l'any passat en terres llatinoamericanes no significa que la seva retirada sigui general. "Per descomptat que no. He fet aquest disc italià i ja en tinc un altre que estic preparant amb Ricard Miralles, amb cançons romàntiques jazzísticament parlant. No serà un àlbum d'estàndards de jazz sinó més aviat una sèrie de cançons molt boniques que inicialment no tenien res a veure amb el jazz i que ara s'han adaptat per a veu i piano en clau jazz. Hi haurà també algun instrumental al qual hem posat lletra; això ho fa Miquel Pujadó, amb qui ja he treballat abans i que és un fenomen en això", avança el músic.

A més d'aquest projecte, la seva agenda continuarà activa "perquè no sé estar sense fer alguna cosa artística". En aquest sentit continuarà component, produint "i, fora de l'àmbit musical, el que més m'interessa és dedicar-me a la pintura abstracta, en la qual inverteixo moltes hores cada dia des de fa anys", assegura.

operar i ara estic fet un xaval. **La gira de comiat la va anunciar el 2013 i...**

L'any passat va ser molt gira de comiat per dir-ho d'alguna manera, i ara he d'anar a Hondures, Costa Rica, Nova York, Nova Jersey, Las Vegas... i ja he fet en profunditat, Argentina, Xile, Perú, l'Uruguai.

El final serà a Espanya?

No; serà a Barcelona, al Palau de la Música, suposo que a finals d'aquest any.

Hi haurà res especial en aquest concert?

No, Dyango ja és especial.

A Amèrica la seva carrera i la seva persona són més valorats que en aquesta part de l'Atlàntic?

En part suposo que tens raó. Però serà també pel caràcter de les persones i el tipus de música que faig jo, que els agrada especialment. Això no vol dir que no se'm valori aquí, que se'm valori i molt. Però la gent d'allà potser és més efusiva. Allà les dones estimen el seu cantant, i els dura el seu cantant, i el seu cantant passa a ser el cantant de tota la seva família.

El seu repertori no ha variat gaire amb els anys.

Cadascú té el seu estil, i el meu han estat les cançons romàntiques, la melodia.

El romanticisme és un gènere que, musicalment parlant, està demodé?

Per a la joventut potser sí, però a mi la joventut tampoc no m'interessa tant; ja sé que la gent que m'ha seguit i ha sentit el mateix que jo, després de tants anys encara continua sentint el mateix que jo. I això és el que m'importa.

El músic barceloní s'està retirant dels escenaris des de fa un any amb la gira 'Adiós y gracias'

"Si no fos pel nervi ciàtic, que em va fastiguejar molt, hauria continuat amb els directes"

ta. A part d'això, als 75 anys a qui descobriré, a les nenes?

Amb aquesta edat, com s'evita que sortir a l'escenari no es torni una rutina?

Volent i sentint molt la música; no canviant el repertori però pensant en cada sortida i en cada matís que ho fas primer per tu i per a tu. D'aquesta manera sempre estàs cantant de manera diferent. De tota manera, sóc algú a qui sempre se li ha donat bé el directe, perquè he tingut sort però sobretot perquè me l'he pensat molt. Sóc una mica actor a l'escenari, i això ajuda, perquè fas coses que mai no faries en la teva vida quotidiana, i aquesta emoció del moment atreu la gent.

Un tema inevitable: arran del seu suport i de la seva participació en el Concert per la Llibertat, que va aixecar en sectors una gran polèmica, va veure disminuir la bona acollida que sempre ha tingut a la resta d'Espanya?

No sabria dir-te, perquè ja per a mi en aquell moment la meua intenció era dir adéu, no només a la resta d'Espanya sinó també a l'afició de Barcelona i Catalunya. Però l'altre dia vaig estar cantant a Madrid, i va ser fantàstic: ni la gent del concert ni els periodistes, ni una paraula sobre això. Suposo que ha pogut molt més l'artista que la part meua interior més política.

Això va ser fa dos anys: pot recordar com va engagar tot?

Tot va començar perquè jo vaig dir que sí que participaria en el concert, i a la gent de 13TV li va xocar que hi anés, "algú que ha cantat tota la vida en castellà", deien. En això, un dia em truquen d'un programa. Jo no sabia ni qui eren, creia que era una emissora de ràdio per parlar com ho estem fent ara tu i jo. En realitat era una tertúlia televisiva amb sis o set persones que comencen a ficar-se amb mi, i jo els dic que hi aniré perquè sóc d'aquesta terra i m'enorgulleixo, i he cantat *Suspiros de España* perquè és una cançó preciosa, i he fet el mateix amb tangos i ranxeres perquè són meravelloses i no passa res. Jo parlava per telèfon, al meu cotxe per la muntanya amb un soroll infernal i vaig tallar en sec: "Vaig al concert perquè vull, perquè em surt de l'ànima i perquè sóc català". I aquí vaig tallar el tema. Va ser tota una revolució. Però, vejam, qui no pot dir el que sent?

Parlant del tema, quina actitud té ara sobre el procés?

No m'agrada parlar d'aquest tema, però li seré clar. Crec que si no ens posem d'acord, no nosaltres, que ja ho estem, sinó els polítics que ens governen, això cada vegada anirà a menys, l'oportunitat se'n passarà, i pot ser molt greu. Aquesta ocasió no es pot deixar passar. Ara mateix, és veritat, sóc neutre per no dir pessimista. El que no he entès mai és que per l'afany del poder, els polítics estiguin parlant de ximpleries; això és una imbecilitat.

Acabo, si hagués de fer el seu disc ideal, quins deu temes posaria?

Segurament cap dels que he gravat fins ara.

L'ONCA actua al Palau de la Música de Barcelona

■ ANDORRA LA VELLA. L'ONCA, entitat promoguda pel Govern i Crèdit Andorrà, oferirà dissabte, a les 9 del vespre, un concert al festival Strenes de Girona, a l'auditori de Girona. Posteriorment, el dia 23 a les 8 del vespre, serà al Palau de la Música Catalana de Barcelona, amb motiu de l'11a edició del cicle ONCA al Palau.

▶ 17 Abril, 2015

Gemma Humet se presenta en Barcelona

▶ Actúa en el Palau de la Música, en el ciclo "Bandautors", ofreciendo su disco de debut "Si canto enrere"

Pamela Navarrete

En poco tiempo se ha convertido en una de las voces preeminentes de la escena catalana, en buena parte gracias a sus colaboraciones con músicos consagrados tales como Toti Soler y Toni Xuclà, que le han abierto las puertas de un público rendido a sus pies. En paralelo a estas experiencias, ha estado desarrollando proyectos más personales, especialmente junto a un guitarrista con el que compartió estudios en la ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya), Pau Figueres.

El tiempo parece haber pasado volando, aunque en realidad, no lo ha sido tanto; Gemma Humet se ha visto pronto sumergida en el proyecto de un disco por completo personal, con composiciones propias y versiones que ha hecho muy suyas, y que acaba de editar con el título de "Si canto enrere."

Sin embargo, la artista confiesa que hasta hace bien poco nunca se había planteado editar tan pronto un trabajo propio, "lo tienes en mente pero lo ves muy lejos, no me llamaba la atención hacerlo de forma tan inminente." ¿Cuál ha sido entonces el motivo para cambiar de opinión?: "La gente me lo pedía mucho, Toni Xuclà, Toti Soler, creían que tenía que aprovechar este momento en que la gente quiere escucharme para presentar un proyecto personal."

Su primera reacción fue de susto, "qué pongo", se preguntó, pero decidió empezar a probar componiendo, sin decírselo a nadie. Fue hace, aproximadamente, un año y medio: "Al principio me costaba mucho pero lo cierto es que siempre me gustó escribir. Componer era una manera de unir las dos cosas."

Antes que cantante, Gemma Humet fue pianista, y tiene una base suficientemente sólida como para ir más allá de la interpretación. Para escribir sus letras ha contado ade-

Gemma Humet llega al Palau y lo hace acompañada de los músicos con los que ha grabado su trabajo discográfico. PEP MASIP

más con la ayuda de su prima Marta Figueras: "No me he sentido sola" en el proceso creativo.

A sus piezas más personales, ha sumado adaptaciones musicales de poemas de Miquel Martí i Pol (musicada por su padre, Agustí Humet), o Federico García Lorca (en la única pieza en castellano del disco). También rememora piezas como "Quan érem infants", de Miquel Porter, o "Si te me'n vas", de Joan Baptista Humet (su tío, célebre cantautor egarense ya desaparecido.)

Arreglos y originales adoptan en su obra una pátina muy Mediterránea, por un lado por una obvia cuestión geográfica y por otro por

cuestiones biográficas: "En mi casa todos son músicos, y he escuchado siempre cosas muy diferentes, desde habaneras a jazz." También reconoce la influencia de su paso por la ESMUC, donde convivió con especialistas en flamenco, música tradicional, jazz... "Encuentras a gente que te enseña cosas que nunca te habías planteado hacer", como asimilar el flamenco para llevarlo a su terreno y explorar sus posibilidades.

MÚSICOS INVITADOS

A la hora de plasmar sus canciones en la grabación ha contado con la gran complicidad de Pau Figueres y de los siete músicos de su banda,

sin que de momento cuente con padrinos o colaboradores de lujo; Gemma Humet ha estado entre músicos amigos tan implicados como ella en esta aventura.

"Si canto enrere", el título que ha escogido, desvela aquello que ha ido a buscar con sus canciones, un ejercicio casi terapéutico: "He querido mirar hacia atrás desde el punto de vista de quien soy ahora." Asimismo ha incluido "temas muy antiguos que forman parte de lo que soy", como los de Humet y Porter.

Todas estas canciones, las nuevas y las antiguas, formarán parte del concierto de presentación oficial en Barcelona que hoy la artista ofrecerá dentro del Ciclo "Ban-

dautors", en el Petit Palau de la capital catalana.

Será "una presentación muy especial", el "único día en que el disco sonará lo más real posible", con la participación de todos los músicos que contribuyeron a la grabación. "Después nos moveremos a quinteto o dúo." Asimismo, a la cita acudirán invitados sorpresa, con la intención de que se convierta en una experiencia memorable.

Humet ya tiene fecha para un concierto en Terrassa pero no ha querido aún desvelarla, para animar a su público a ir a verla a Barcelona. El concierto será a las nueve de la noche y el precio de las entradas es de 12 euros. ▶

► 17 Abril, 2015

CRÍTICA DE MÚSICA

Un nou referent

El Cor Infantil Amics de la Unió trenca esquemes amb la seva última producció

‘Cançons de la lluna al barret’, del Cor Infantil Amics de la Unió. Dir.: Josep Vila. Petit Palau del Palau de la Música de Barcelona. Diumenge 12 d’abril.

Barcelona

Violeta Amargant

Que el Cor Infantil s’ha convertit en un referent del cant coral al nostre país ja no és un secret per a ningú. I que, a poc a poc, a Europa comencen a mirar de reüll aquest projecte d’èxit i se’n pregunten les claus també constitueix ja una realitat. Implicació, constància, exigència, treball continuat i una gran visió de futur són només algunes de les variables que han convertit aquesta formació granollerina en un cor de veus blanques de primer nivell, capaç d’estar a l’alçada de les produccions de l’Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, les de l’Orquestra del Vallès o les del mestre Jordi Savall amb la Capella Reial de Catalunya i Le Concert des Nations. Però el cor no només destaca per les seves col·laboracions en produccions cada cop més internacionals, sinó que també ens deixa de sorprendre en les creacions pròpies,

El nou espectacle del cor infantil, ‘Cançons de la lluna al barret’, va destacar per les trencadores coreografies de Sol Picó

sempre d’altíssima qualitat i amb elements que mostren una voluntat incansable de presentar la música coral des d’un nou punt de vista fresc i original. En aquest sentit, el concert de diumenge al migdia al Palau de la Música no va ser una excepció.

“L’Aranya de sostre”, la “Cançó del pescador de llunes”, la “Cançó del forner” o la “Cançó del conductor de núvols”... qui més qui menys coneix alguna d’aquestes cançons o arranjaments de

Josep Vila i Casañas amb lletra del poeta Miquel Descloet: les ha cantades a l’escola, les ha sentides cantar a fills o néts... moltes són ja un clàssic en la literatura per a cor infantil, però posaria la mà al foc quan dic que ningú fins al moment, les hauria pogut imaginar amb les trencadores coreografies de Sol Picó. Ningú excepte, és clar, els Amics de la Unió. Amb un Petit Palau gairebé ple i el compositor i el poeta a la sala, els cantaires del cor

infantil varen interpretar aquestes melodies coreografiades acompanyats pel pianista Josep Surinyach que es va sumar també a la dansa col·lectiva tocant un piano en constant moviment. Malgrat el seu caràcter trencador (hi van haver fins i tot patinadores en escena!), la proposta de Sol Picó va engrandir les cançons, renovant-les i aportant un aire fresc a l’espectacle, que es repetirà a Granollers el proper 26 d’abril. No us el perdeu!

ESPAÑA · Cataluña

Mahler con brío juvenil

La Joven Orquesta Gustav Mahler, la mejor orquesta de jóvenes del mundo actuó en Palau 100 bajo la dirección de Jonathan Nott

JAVIER PÉREZ SENZ | 17 ABR 2015 - 13:46 CEST

Archivado en: Gustav Mahler Palau Música Orquestas Cataluña España Instituciones culturales Música Cultura

La Joven Orquesta Gustav Mahler, fundada en 1986 en Viena por Claudio Abbado, es la mejor orquesta de jóvenes del mundo. Lo es por la calidad individual de sus músicos -jóvenes de hasta 26 años procedentes de toda Europa- y por el orgullo de formar parte de una plantilla que es a la vez escuela de práctica orquestal al más alto nivel y trampolín de acceso al mundo profesional. En su visita al ciclo Palau 100 tocaron una gran partitura del compositor que les da nombre, la *Sinfonía núm. 2. en Do menor, Resurrección*, bajo la dirección del británico Jonathan Nott, uno de los intérpretes mahlerianos en ascenso, y lo hicieron con tal brío, con tanta pasión en cada nota, que retumbaron los cimientos del templo modernista.

Lo de retumbar no es retórica sino apunte veraz: llenaron hasta el desbordamiento el escenario del Palau, incapaz por sus dimensiones de acoger la enorme plantilla orquestal que requiere la partitura. Daba miedo verlos tan apretujados, agobiados por una falta de espacio que provocó un hecho tan insólito como ver caer de su fila a un contrabajo en el espectacular arranque de la obra; mientras el potente trémolo en *fortíssimo* de las cuerdas seguía su curso, diez contrabajistas pugnaban por encontrar un espacio seguro en un rincón lateral del escenario.

Se ha repetido hasta la saciedad que el Palau no es lugar para el gigantismo sinfónico porque no caben tantos músicos en su escenario. Pero como cuesta mucho renunciar a ese espectáculo sonoro llamado Mahler, lo programan aunque sea imposible mantener los oídos a salvo ante la avalancha sonora. No rebajó Nott el impresionante poderío mahleriano; también asombraron los delicados pianísimos y los colores de la rica paleta orquestal.

Con un completo dominio de la partitura, que dirigió de memoria, Nott impresionó con poderosos contrastes y desbordante expresividad; Mahler nos habla del sentido de la vida y de la muerte, de la esperanza en una vida eterna, y lo hace con pasión y angustia. La contralto alemana Christa Mayer, de calidad expresividad, y la soprano israelí Chen Reiss cumplieron bien sus cometidos, al igual que el Orfeo Català y el Cor de Cambra del Palau de la Música, también sofocados por la falta de espacio; su ubicación, repartidos entre las filas del órgano y los laterales del segundo piso, perjudicó la homogeneidad de las voces, pero, a pesar de las limitaciones, cantaron con calidez y hondo lirismo en el grandioso final.

Inicio / Barcelona / 12.IV.2015. El entusiasmo y la brida

Imprimir | Email |

12.IV.2015. EL ENTUSIASMO Y LA BRIDA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA. PALAU 100

12-IV-2015

CHEN REISS, soprano. CHRISTA MAYER, contralto. ORFEÓ CATALÀ (PABLO LARRAZ, director asistente). COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA (JOSEP VILA I CASAÑAS, director). GUSTAV MAHLER JUGENDORCHESTER. JONATHAN NOTT, director.

G. Mahler: *Sinfonía n. 2 en Do menor, "Resurrección"*
Aforo: 2.049 Asistencia: 99%

Reseñábamos hace pocos días la *Segunda* de Mahler que había ofrecido la OBC con Pablo González a la batuta en el Auditori. Y no se habían extinguido por completo sus notas en la memoria cuando se ofrecía el mismo título en el escenario del Palau, traído esta vez por la Gustav Mahler Jugendorchester y el director británico Jonathan Nott. Los hados de la programación son desde luego insondables, pero no sería de agradecidos lamentar el hecho de que un título como este se repita en poco tiempo en la misma ciudad, sobre todo si las dos interpretaciones son tan interesantes como diversas en concepción y lectura.

No insistiremos aquí en lo dicho para el Mahler de González, sobre todo porque dentro de poco tendremos nueva ocasión de hacerlo, cuando el hasta ahora titular de la OBC ofrezca su "última" mahleriana a modo de despedida del cargo. Baste recordar el título "Muy solemnemente, pero con simplicidad" con el que quisimos sintetizar la forma en que el maestro ovetense abordó la *Resurrección*.

Pues bien, en esta ocasión la orquesta responsable del compromiso fue la Gustav Mahler Jugendorchester, fundada en Viena en 1986 a instancias de Claudio Abbado. La formación se compone de músicos jóvenes, muy prometedores y, sobre todo, enormemente entusiastas, desbordantes de música se diría, lo que, unido a una partitura tan vehemente en algunas páginas como la mencionada, dio como resultado una interpretación fresca y un punto excesiva de volúmenes. Embridar ese entusiasmo era la responsabilidad de Nott, quien la asumió solo relativamente, probablemente porque prefirió correr con sus riesgos para no disminuir sus virtudes. Así, hubo momentos de excelente musicalidad, pero también algún desajuste –en especial los metales se vieron en varios apuros– y quizás una falta de profundidad general. Los coros cumplieron con corrección su exigente parte –en el registro agudo sigue echándose de menos una mayor rotundidad– y un excelente merece sin duda la actuación de las dos solistas: la contralto Christa Mayer posee

Buscar...

57º
Concurso
Internacional
de Piano
**Premio
'Jaén'**

Del 9 al 17
de **abril** de 2015

Fundación
Princesa de Asturias

Escuela
Internacional
de Música

**Cursos
de Verano
2015**

Oviedo, del 16 al 25 de julio

un registro vocal poderoso, amplio y de color muy interesante y la soprano israelita Chen Reiss hizo gala de un timbre precioso. Entre todos consiguieron que el salvífico mensaje mahleriano sonara otra vez rutilante hasta su extático final.

Javier Velaza

Crédito: © A Bofill

Etiquetado como [jonathan nott](#) [cor de cambra del palau](#) [gustav mahler jugendorchester](#) [chen reiss](#) [palau de la musica catalana](#) [barcelona](#) [josep vila i casañas](#) [orfeo catala](#) [javier velaza](#)

Twitter 0

Like Sign Up to see what your friends like.

g+1

Artículos relacionados (por etiqueta)

15.III.2015. Savall aborda la Pasión

13.III.2015. Muy solemnemente, pero con simplicidad

24.II.2015. Una mirada al Romanticismo

11.II.2015. Gran dama del teclado

08 y 09.II.2015. Una druidesa en Juego de Tronos

MÁS EN ESTA CATEGORÍA: « [15.III.2015. SAVALL ABORDA LA PASIÓN](#) [06.V.2014. UN TECLADO EN BUENAS MANOS](#) »

[volver arriba](#)

MÁS INFORMACIÓN

www.aie.es

ARTÍCULOS

Ópera
Música contemporánea
Música Antigua
América
Jazz
Flamenco
Músicas del mundo

NOTICIAS

Temporadas, ciclos y festivales
Concursos y premios
Programas pedagógicos
M contemporánea
Ópera
Música antigua
Intérpretes
Televisión
Danza

DISCOS

CD Monografico
CD Varios
CD Jazz/Flamenco
DVD
Libros

CONCIERTOS

Madrid
Barcelona
Nacional
Internacional

ENTREVISTAS

Intérpretes
Música contemporánea
Música antigua
Opera
Varios

Audioclásica© C/ Preludio, 5, 4º C - 28011 Madrid (España)